

OVERTONI AKEN

Kogu progressiivne inimkond , nagu meile räägitakse , võttis täiesti loomulikult vastu geid , nende subkultuuri , nende reeglid sõlmida abielusid , lapsendada lapsi ja propageerida enda seksuaalset orientatsiooni koolides ja lasteaedades . Meile räägitakse , et kõik see on – loomulik asjade käik . Meile valetatakse !

Vale „Loomulikust asjade käigust“ lükkas ümber ameerika sotsioloog Joseph Overton , kirjeldades mehhanismi , kuidas muudetakse suhtumist , kunagi selle ühiskonna jaoks kehtinud printsiipiaalsetesse küsimustesse . Lugege see kirjeldus läbi ja saab selgeks , kuidas legaliseeritakse homoseksualism ja samasoo abielud . Saab ilmselgeks , et töö pedofiilia ja intsesti legaliseerimisel saab olema Euroopas juba lähiaastatel lõpule viidud . Nagu ka muideks laste eutanaasia . Mida veel on võimalik sealt meie maailma välja tirida , kasutades Overtoni poolt kirjeldatud tehnoloogiat ? See töötab tõrgeteta .

Joseph P. Overton (1960-2003) ühiskondliku poliitika keskuse Mackinac Center vanem viitse-president . Hukkus lennukatastroofis . Formuleeris mudeli - ühiskondliku arvamuse muutmine ettekujutatud probleemist . Tema surma järgselt sai mudel nimeks „Overtoni Aken“ . Joseph Overton kirjeldas , kuidas ühiskonnale täiesti vastuvõetamatud ideed , olid ühiskondliku põlguse solgitunnist välja tõstetud , puhtaks pestud ja lõppude - lõpuks , seadusandlikult kinnitatud . Kooskõlas Overtoni võimaluste Aknaga , on igal probleemil , või ideel ühiskonnas , olemas oma nn. võimaluste aken . Selle akna piires võidakse , või mitte , seda ideed arutada , avalikult toetada , propageerida , püüda seda seadusandlikult kinnitada . Akent liigutatakse , muutes sellega võimaluste piire , „mõeldamatu“ , st. ühiskonna moraalile täiesti vastuvõetamatu , täielikult välistatud staadiumist , staadiumini „aktuaalne poliitika“ , st . juba laialt arutletav , massiteadvusega vastuvõetud ja seadustes kinnitatud .

See pole mitte ajupesu , kui niisugune , vaid palju peenem tehnoloogia . Efektiivseteks teeb nad järjekindel , süsteemne kasutamine ja mõjutamise fakti enese märkamatus ühiskonna - ohvrile . Allpool lahkan ma näidete toel , kuidas samm-sammult hakkab ühiskond algul arutlema millestki vastuvõetamatust , seejärel lugema seda kohaseks , aga lõpuks lepib uue seadusega , mis kinnitab ja kaitseb kunagi ühiskonnale täiesti vastuvõetamatut .

Võtame näiteks midagi täiesti kujuteldamatut . Näiteks , kannibalism , st . ideed , legaliseerida kodanike õigust üksteist süüa . Piisavalt räige näide ?

Kuid kõigile on ilmselge , et kohe nüüd (2014 a.) , pole võimalusi kannibalismi propaganda realiseerimiseks – ühiskond tõuseks tagajalgele . Selline situatsioon tähendab , et kannibalismi legaliseerimise probleem asub võimaluste aknas nullstaadiumis . Overtoni teooria järgi nimetatakse seda staadiumi „mõeldamatuks“ . Modelleerime nüüd , kuidas see mõeldamatu saab realiseeritud , läbides kõik võimaluste akna staadiumid .

TEHNOLOOGIA

Veelkord kordan , Overton kirjeldas TEHNOLOOGIAT , mis lubab legaliseerida mistahes ideed . Pöörake tähelepanu ! Ta ei pakkunud kontseptsiooni , ei formuleerinud mingil moel omi mõtteid – ta kirjeldas töötavat tehnoloogiat . St. Sellist tegevuste järjestust , mille täitmine viib vältimatult soovitud tulemusele . Inimühiskondade hävitamise relvana võib selline tehnoloogia olla tuumapommist efektiivsem .

Kannibalismi teema on ühiskonnas veel täiesti vastuvõetamatu . Sel teemal pole soovitav arutleda ei meedias , seda enam korralikus seltskonnas . Seni on see mõeldamatu , absurdne , keelatud ilming . Seoses sellega , Overtoni akna esimene liigutus – viia kannibalismi teema mõeldamatu faasist radikaalse faasi .

Meil on ju sõnavabadus ? No miks siis mitte rääkida kannibalismist ? Üldiselt on teadlastele ette nähtud rääkida kõigest – nendele ei eksisteeri keelatud teemasid , nad peavad kõike tundma õppima . Aga kui asi on nii , siis kutsume kokku etnoloogilise sümposiumi teemal „Eksootilised kombid Polüneesia suguharudes“ . Arutleme sellel ainese ajalugu , viime ta teaduse masinavärki ja saame kannibalismist autoriteetse arvamuse fakti . Näete , osutub , et inimeste söömisest võib eelarvamusteta rääkida , jäädes seejuures justkui teadusliku respektabluse piiresse .

Overtoni Aken juba liikus . St. Juba on täheldatav positsioonide ümbervaatamine . Sellega on

tagatud ühiskonna leppimatu eitusega suhtumise üleminek palju positiivsemale suhtumisele . Samaaegselt teaduslähedase diskussiooniga , peab tingimata ilmuma mingi „Radikaalsete kannibalide ühendus“ . Ja las see olla esindatud vaid internetis – radikaalseid kannibale märgatakse tingimata ja tsiteeritakse kõigis vajalikes meedia vormides .

Esiteks , see on veel üks fakt väljaütlemistest . Ja teiseks , epateerivad jätised sellisest spetsiaalsest genesisest on vajalikud loomaks radikaalse hirmutise kuvandit . Need saavad olema „halvad kannibalid“ , vastukaaluks teisele hirmutisele – „fašistidele , kes kutsuvad üles põletama tuleriidal mitte enda sarnaseid“ . Kuid hirmutistest vähe edaspidi . Alustuseks on piisav trükkida jutustusi sellest , mida arvavad inimeste söömisest briti teadlased ja mingid radikaalsed heidikud teisest tõust.

Overtoni Akna esimese liigutuse tulemus : Vastuvõetamatu teema viidi ringlusse , tabu desakraliseeriti , toimus probleemi ühemõttelisuse lagunemine – loodi „hall tsoon“ .

MIKS KA MITTE ?

Järgneva sammuga liigub Aken edasi ja viib kannibalismi teema radikaalsest tsoonist võimalikkuse tsooni . Selles staadiumis jätkame „teadlaste“ tsiteerimist . Ei saa ju ära pöörduda teadmistest ? Kannibalismist . Igaüks , kes keeldub sellest arutlemast , peab olema märgistatud silmakirjaliku ja võltsvaga nimetusega .

Mõistes hukka võltsvagadust , on tingimata vajalik välja mõelda elegantne nimetus kannibalismile . Et igasugused fašistid ei julgeks teisitimõtlejatele kaela riputada täht „K“ -ga seotud omadussõnu . Tähelepanu ! Eufemismi loomine – see on väga tähtis moment . Mõeldamatu idee legaliseerimiseks on hädavajalik selle tegeliku nimetuse vahetus .

Enam pole kannibalismi . Nüüdsest nimetatakse seda , näiteks , antropofaagia . Kuid ka see termin asendatakse juba varsti , tunnistades , et ka see määratlus on solvav .

Uute nimetuste väljamõtlemise eesmärgiks on viia probleemi sisu eemale selle tähistusest , rebida sõnavorm lahti selle sisust , jätta oma ideoloogilised vaenlased ilma keelest . Kannibalism muundub antropofaagiaks , seejärel antropofiiliaks , sarnaselt sellele , kuidas kurjategija muudab nimesid ja passe . Paraleelselt nimemängudega toimub toetuspretsedendi loomine – ajaloolise , mütoloogilise , aktuaalse , või lihtsalt väljamõeldud , kuid peamine – legitiimse . See leitakse , või mõeldakse välja , kui „tõestus“ sellele , et antropofiilia võib põhimõtteliselt olla seadustatud . „Mäletate legendi ennastsalgavast emast , kes janusse surevaid lapsi jootis oma verega ?“ , „Aga antiikjumalate ajalugu , kes sõid kõiki järjest – roomlastel oli see näiteks loomulik asjade käik!“ , „Meile palju lähedasematel kristlastel , seda enam , on antropofiiliaga kõik kõige paremas korras ! Siamaani joovad nad verd ja söövad oma jumala ihu rituaalselt . Te ju ei süüdista kristlikku kirikut milleski ? Ja kes te üldse sellised olete , k.....t teid võtaks ? ,

Selle etapi bakhanaali peamine ülesanne – kasvõi osaliselt viia inimeste söömine välja kriminaalvastutusest . Kasvõi korraks , kasvõi mingiks ajalooliseks momendiks .

NII ONGI VAJA

Peale seda , kui on loodud legitimeeriv pretsedent , ilmub võimalus Overtoni Akna liigutamiseks võimaluste tsoonist ratsionaalsuse tsooni . See on kolmas etapp . Milles lõpetatakse ühtse probleemi purustamine . „ Inimeste söömise soov on inimestesse geneetiliselt sisse kodeeritud , see on tema loomuses „ , „Vahetevahel on hädavajalik süüa inimest , on olemas määramatud asjaolud“ , „ On inimesi , kes soovivad , et neid süüakse“ , „ Antropofiile provotseeriti!“ , „Keelatud vili on alati magus“ , „Vaba inimene omab õigust otsustada , mida ta sööb“ , „Ärge peitke informatsiooni ja las igaüks mõistab kes ta on – antropofiil , või antropofoob „ , „ Aga kas on antropofiiliast kahju ? Selle vältimatus pole tõestatud“ .

Ühiskonna teadvuses luuakse kunstlikult probleemi eest „lahinguväli“ . Äärtele paigutatakse hirmutised – spetsiaalsel moel ilmunud kannibalismi radikaalsetest toetajatest ja radikaalsetest vastastest . Reaalsetest vastastest – st. Normaalsest inimestest , kes ei soovi jääda ükskõikseks inimsöömise probleemile – püütakse pakkida hirmutiste hulka ja panna nad radikaalsete vihkajate nimekirja . Nende hirmutiste roll – aktiivselt luua hullude psühhide kuvand – agressiivsed , fašistlikud antropofiilia vihkajad , kes kutsuvad üles inimsööjaid , juute , kommuniste ja neegreid elusalt põletama . Meedia juuresolek kindlustab kõigile loetletuile , peale reaalsete vastaste ,

legaalsuse . Sellise asjade käigu juures , need ise , nn. antropofiilid jäävad justkui hirmutiste vahel keskele , „mõistuse territooriumile“ , kustkohast kogu paatosega „inimlikkus ja terve mõistus „, arvustavad „ igat masti fašiste“ . Sellel etapil tõestavad „teadlased“ ja ajakirjanikud , et inimkond on kogu oma ajaloo jooksul aeg-ajalt söönud üksteist ja see on normaalne .Nüüd võib antropofiilia teema viia ratsionaalsuse tsoonist üle populaarse kategooriasse . Overtoni Aken liigub edasi .

HEAS MÖTTES

Kannibalismi teema populariseerimiseks on hädavajalik sellele toetus popp-kontingendi poolt , seostades seda ajalooliste ja mütoloogiliste isiksustega , aga võimalusel ka kaasaegsete meediapersoonidega . Antropofiilia tungib massiliselt uudistesse ja jutusaadetes . Inimesi süüakse laiatarbe filmides , laulude sõnades ja videoklippides . Üht populariseerimise võtet nimetatakse „ Vaata ümberringi!“ , „Kas te siis ei teadnudki , et üks tuntud helilooja – seesama ?on antropofiil.“ , „ Aga üks kõigile tuntud poola stsenarist – oli kogu elu antropofiil , teda isegi jälitati selle eest. „ , „Aga kui palju neid psühhidena kinni istusid ! Kuipalju miljoneid maalt välja saadeti , ilma kodakondsuseta jäeti!Muuseas , teile on Leedi Gaga uus klipp „Eat me baby“? Antud etapil viiakse töödeldav teema TOPP-i ja see hakkab autonoomselt end massimeedias , šhoubisnesis , poliitikas taastootma . Teine efektiivne võte : probleemi olemus leierdatakse aktiivselt informatsiooni operaatorite (ajakirjanike , telesaadete juhtide , ühiskonna juhtide , jne.) poolt läbi , lõigates diskussioonidest välja spetsialistid . Seejärel , momendil , kui kõigil hakkas juba igav ja probleemi arutus sumbus tupikus , ilmub spetsiaalsel kombel välja valitud professionaal ja räägib : „ Härrased , tegelikult pole asjad hoopiski nii . Ja asi on hoopis selles , mitte teises , ning on vaja teha seda ja toda – ja annab sel ajal küllaltki kindla suuna , mille tendetslikus on „Aknaga“ ette antud . Legaliseerimise pooldajate õigustamiseks kasutatakse kurjategijate inimlikustamist , luues neile positiivset kuvandit mis ei haaku kuriteo iseloomuga . „ Need pole ju loomeinimesed . No sõi naise ära ja mis siis ? „ , „ Nad armastavad siiralt oma ohvreid . Sööb , tähendab armastab ! „ , „ Atropofiilidel on kõrgeim IQ ja kõiges muus hoiavad nad kinni rangest moraalist“ , „ Antropofiilid on ise ohvrid , elu sundis neid“ , „ „ Neid kasvatati nii“ jne. Sellised väljakeerutamised on tok-šhoude soolaks . „ Me räägime teile traagilise armastuse ajaloo ! Ta soovis temakest ära süüa ! Aga temake vaid soovis olla söödud ! Kes oleme meie , et neid hukka mõista ? Vahest on see – armastus ? Kes te olete sellised , et astuda armastuse teele ette ?!“

MEIE OLEME SIIN VÕIM

Viienda Overtoni Akna liikumise etapin jõutakse , kui teema on kuumutatud võimaluseni viia see üle populaarse kategooriast aktuaalse poliitika kategooriasse . Algab seadusandliku baasi ettevalmistamine . Võimu juures olevad lobistide grupeeringud konsolideeruvad ja väljuvad varjust . Trükivalgust näevad sotsioloogilised küsitlused , mis justkui kinnitavad suurt kannibalismi toetajate protsenti . Poliitikud hakkavad veeretama proovipalle avalikel kõnedel selle teema seadusandlikuks kinnitamiseks . Ühiskonna teadvusse sisestatakse uus dogma - „inimeste söömise keelamine on keelatud“ .

See on liberalismi firmatoit – tolerantsus , kui keeld tabule , keeld paranemisele ja hoiatus ühiskonnale hukatuslikest kõrvalekalletest . Viimase Akna liikumise etapi ajal „popolaarsest“ „aktuaalsesse poliitikasse “ on ühiskond juba murtud . Tema kõige elavam osa püüab kuidagi vastu tõrkuda veel hiljaaegu mõeldamatute asjade seadusandlikule kinnitamisele . Kuid tervikuna on ühiskond juba murtud . Ta juba leppis kaotusega . On vastu võetud seadused , muudetud (lammutatud) inimese eksistentsi normid , edasiste arutlustega veereb see teema koolideni , lasteaedadeni , mis tähendab , et järgnev põlvkond kasvab hoopis ilma ellujäämise šansita . Nii oli pederastia legaliseerimisega (nüüd nõuavad nad , et neid geideks nimetataks) . Nüüd , meie silme all , legaliseerib Euroopa intsesti ja laste eutanaasia .

KUIDAS LAMMUTADA TEHNOLOOGIA

Overtoni kirjeldatud võimaluste Aken liigub kergemini tolerantses ühiskonnas . Sellises ühiskonnas , milles puuduvad ideaalid ja nagu tagajärg , pole selget hea ja halva piiritlust .

Te soovite rääkida sellest , et teie ema - on libu ? Soovite sellest trükkida ettekande ajakirjas ?

Laulda laulu . Lõppude lõpuks tõestada , et libu olla – see on normaalne ja isegi vajalik ? See ongi

ülalpool kirjeldatud tehnoloogia , mis toetub kõikelubatavusele .
Pole tabusid . Mitte midagi püha . Puuduvad sakraalsed mõisted , milliste arutelu keelatud , aga nende poriga loopimine lõigataks viivitamatult läbi . Kõike seda pole . Kuid mis on ? On nn. Sõnavabadus , muudetud inimsusestatuse vabaduseks . Meie silme all , üksteise järel , eemaldatakse ühiskonda enesehävitusest piiravad raamid. Nüüd on tee sinna valla . Sa arvad , et üksikisikuna ei suuda midagi muuta ? Sul on täielikult õigus , üksikult ei suuda inimene mitte kuraditki . Kuid sa oled kohustatud jääma inimeseks . Aga inimene on võimeline leidma lahenduse igale probleemile . Ja mida ei suuda üks – teevad ühise idee nimel ühinenud inimesed .

Vaata ümberringi !

<http://ivolin.ru/v-evrope-nachalos-obsuzhdenie-legalizatsii-intsesta> Euroopa Liidus algas ametlik arutelu intsesti legaliseerimisest .